

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Bellegambe è Societate Jesu Theologi,
Enchiridion Theologo Practicum Tripartitum, De Ivbilæo
Ecclesiastico**

Bellegambe, François

Coloniæ Agrippinæ, 1700

Q. 7. Quid, si Confessarius, ante absolutionem, omisisset exigere à
Pœnitente ut satisfaceret, aut saltem promitteret satisfacere?

urn:nbn:de:hbz:466:1-42093

est *sect. præc. q. 4. Layman sup. n. 8. vers.*
Duo insuper, Diana p. 5. tr. 9. R. II.
Tambur. sup. n. 17. &c.

Q. 7. *Quid, si Confessarius, ante abso-*
lutionem, omisisset exigere à Pœnitente
ut satisfaceret, aut saltem promitteret sa-
tisfacere?

R. *Peccasset graviter, si sciens omi-*
fisset: neque esset valida absolutio,
saltem si & pœnitens malâ fide acces-
fisset. Quia Bullæ satis apertè signifi-
cant, satisfactionem, &c. requiri tan-
quàm conditionem necessariam ad
validam absolutionem, aliorumque
favorum acquisitionem. Neque inten-
dimus præsentis iis qui à Nobis & Apo-
stolica &c. (ut habes q. 3.) nisi infra
tempus duarum hebdomadarum satisfacere-
rint, aut cum partibus concordaverint, ullo
modo suffragari posse aut debere.

Quare, licet, ex probabili admo-
dum sententiâ, quando in Bullâ Cru-
ciatæ, aut aliis Privilegiis datur fa-
cultas absolvendi *satisfactâ parte*, et-
iam his verbis, *non absolvatur nisi satis-*
factâ

248 P. 3. De Jubileo extraordinario.
factâ parte, valida fit, licet illicita, ab-
olutio data non præstitâ prius satis-
factione, aut datâ cautione, &c; quia
satisfactio ibi non ponitur ut condi-
tio sine quâ non valeat absolutio; (de
quo videri possunt Sanchez De Ma-
trim. l. 3. disp. 33. n. 3. Gaspar Hurta-
do Disp. 14. diffic. 5. n. 22. Diana p. 5.
rr. 9. R. 12.) Tamen, si in Bullâ, seu
Privilegio, habeatur, *Non possit absol-
vere nisi satisfactâ parte, &c. aliter non
valeat absolutio, &c.* tunc non præstitâ
satisfactione, &c. absolutio esset in-
valida: Quia ista verba satis indicant,
satisfactionem, &c. requiri ut condi-
tionem necessariam ad valorem ab-
solutionis. Videri etiam possunt Lay-
man *suprà*, Tambur. *sup.* n. 15. & 18. &
cap. 13. n. 28. & *seqq.*

Quòd si Pœnitens, in casu nostro,
bonâ fide accessisset, & animo satis-
faciendi cum primùm posset; videre-
tur fuisse validè absolutus, etiamsi
Confessarius nihil ab illo exegisset:
Quia tunc Pœnitens habuisset ex
parte

parte suâ id quod q. 5. diximus sufficere ex plurium sententiâ, atque adeò satisfecisset menti Pontificis.

Q. 8. An possit absolvi Pœnitens, qui solum satisfecit Monacho à se percusso, & non ejus Abbati vel Monasterio?

Respondent probabiliter affirmativè Diana p. 1. tr. II. R. 23. cum Avilâ; Tamburinus c. 12. §. 4. n. 14. cum Leandro & aliis, contra Bonacinam De Censuris disp. 2. q. 4. pu. 5. n. 24. & alios, citantes Filliucium afferentem praxim sacræ Pœnitentiariæ. Horum sententia omninò sequenda est, si injuria facta Monacho redundaverit in Communitatem.

Q. 9. An possit absolvi, etiamsi res sit deducta ad forum contentiosum, & lis nondum finita?

R. Affirmativè, cum Sanchez in Decal. l. 6. cap. 17. n. 43. Henriquez l. 8. cap. 60. n. 4. Sayro, &c. approbatis à Dianâ p. 1. tr. II. R. 26. Gobat n. 252. Quia Bulla concedit facultatem absolvendi à censuris, sine restri-